

τραφά και εγκαταστάθηκαν στη Χρυσίδα.

Ο Παπα Ανδρέας πέθανε μετά την προσφυγιά στις 7 Μαΐου 1976 και τάφηκε στο Νέο Κοιμητήριο Λευκωσίας των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Της κηδείας προέστη ο Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνας Βαρνάβας. Η Χρυσή σύζυγος του Παπα Ανδρέα

πέθανε στις 29 Νοεβρίου 1977 τον δε επικήδειο είπε ο κ. Πέτρος Στυλιανού.

Ο κ. Ιάκωβος Ζωρζής εισέφερε στο ταμείο του σωματείου "Ελεύθερη Κυθρέα £5 εις μνήμην των άνω αναφερομένων ταθνεώτων. Η Επιτροπή του Σωματείου εκφράζει θερμές ευχαριστίες.

Να θάλω της καρκιάς φτερά

Εν της ηβρίσκω της ζωής δακάτω που είμαι τάτι,
γιατί πίκρες βάσανα η στράτα μου εν γεμάτη.

Εν νιώθω σαν ήμουν πριν που έφκαινα τζιαι πετούσα,
που ξισιηλούσαν οι χαρές τζιαι μόνος μου γελούσα.

Νιώθω αετός μες το κλουβί με τα φτερά σπασμένα,
χωρίς να μούχουν κελεψιές, τα σιέρκα μου εν δεμένα.

Νιώθω τα πόθκια βαρετά, κουττούτζιν, ένα τόνο,
τζιαι μες τα φύλλα της καρκιάς, χτίζιει φωλιά ο πόνος.

Τζιαι καρτερώ τζειν' την στιγμήν, την άγιαν την ώραν,
ποτζεί στα μέρη του Βορκά που να κοπάσει η μπόρα,
να πρασινίσουν τα βουνά τζι' η γης να φκάλει φκιόρα.

Τότε τζιαι σου, Λευκόνοικο, θα ξαναζωντανέψεις,
τζιαι σαν την μάναν τα παιθκια πουσιες θα τα γυρέψεις

Τζι' όπου τζι' αν είμαι πας τη γην, στο πρώτοκάλεσμα σου
να βάλω της καρκιάς φτερά, να τρασιελλήσω τα βουνά
να'ρτω ξανά κοντά σου.

Σωτήρης Χούτρης